Seniorzy w Wiedniu cz. 4

Autor: Jolanta i Tadeusz Dach

Odwiedzenie
stolicy danego pa□□stwa zawsze wywo□□uje jaki□□ tam dreszczyk emocji, a przecie□ż mia□□ to byÄ□ Wiede□□! Ka□ądy z nas s□□ysza□□ o wiede□□skich walcach Straussa (ojca i syna), o Mozarcie, ale Wiede□□, to równie□ż ogromny „kawa□□” historii Europy. Tam mieszkali i rzÄ□dzili Habsburgowie, którym w pewnych okresach podlega□□a po□□owa pa□□stw naszego kontynentu. Wiednia w ko□□cu broni□□ nasz król Jan III Sobieski pod wodzÄ□, którego po□□Ä□czone wojska odpar□□y najazd turecki na EuropÄ□.

Najpierw
pojechali□□my na wzgórze Kahlebnberg. Na szczycie góry znajduje siÄ□ ko□□ció□□ pw. □□w. Józefa prowadzony od 1906 roku przez polskich ksiÄ□□ży zmartwychwsta□□ców, a w nim izba upamiÄ□tniajÄ□ca zwyciÄ□stwo polskie w Odsieczy Wiede□□skiej. Znajduje siÄ□ tu równie□ż tablica upamiÄ□tniajÄ□ca wizytÄ□ papie□ża Jana Paw□□a II w 1983 roku, z□□o□żonÄ□ w ramach obchodów 300-tnej rocznicy zwyciÄ□skiej bitwy.

Bitwa
pod Wiedniem stoczona zosta□□a 12 wrze□□nia 1683 roku miÄ□dzy wojskami polsko-austriacko-niemieckimi, pod dowództwem króla Jana III Sobieskiego, a armiÄ□ Imperium osma□□skiego pod wodzÄ□ wezyra Kara Mustafy. Zako□□czy□□a siÄ□ klÄ□skÄ□ Osmanów, którzy od tej pory przeszli do defensywy i przestali stanowiÄ□ zagro□żenie dla chrze□□cija□□skiej czÄ□□ci Europy. Starcie to uwa□żane jest za jednÄ□ z dwudziestu prze□□omowych bitew w dziejach □□wiata.

Na
Kahlenbergu znajduje siÄ□ równie□ż 165-metrowej wysoko□□ci maszt radiowo-telewizyjny. Z Kahlenbergu roztacza siÄ□ wspania□□a panorama Wiednia. Przez d□□u□ższy czas podziwiali□□my Wiede□□ z tego wzgórza, a nasz pilot p. Mariusz, kolejno pokazywa□□ miejsca, które odwiedzimy.

Z
Kahlenbergu jadÄ□c autokarem do pa□□acu Schönbrunn, byli□□my niejako po drodze, w Parku

Miejskim (Stadtpark). z tzw. z□□otÄ□ figurÄ□ Straussa.
Obejrzenie tego pomnika jest „obowiÄ□zkowym” punktem wizyty w Wiedniu ka□dej wycieczki. To s□□ynny z□□oty posÄ□g Johanna Straussa. Zosta□□a ona zbudowana w 1921 roku, a podczas ods□□oniÄ□cia pomnika orkiestra gra□□a walca „Nad piÄ□knym modrym Dunajem”. Chyba wszyscy uczestnicy naszej wycieczki chcieli mieÄ□ zdjÄ□cie ze s□□ynnym twórcÄ□ wiede□□skich walców. By□□o tam zresztÄ□ wielu innych turystów, a kolejka do robienia zdjÄ□Ä□ by□□a do□□Ä□ d□□uga.

Pa□□ac Schönbrunn zosta□□ zbudowany w XVII-XVIII wieku na zlecenie cesarza niemieckiego Leopolda I. W 1996 r. pa□□ac zosta□□ wpisany na listÄ□ □□wiatowego dziedzictwa UNESCO.

Poniewa□ż nie byli□□my w jego komnatach, kilka s□□ów na ten temat. WnÄ□trza jego pokryte sÄ□ licznymi freskami i sztukateriÄ□. Apartamenty udostÄ□pnione sÄ□ zwiedzajÄ□cym. W przybudówce znajduje siÄ□ obecnie Muzeum Powozów. Sam teren wokó□□ pa□□acu to ogród w stylu francuskim, w którym znajduje siÄ□ Palmiarnia. Na wzgórzu, z którego roztacza siÄ□ widok na pa□□ac i Wiede□□ wzniesiona zosta□□a Glorietta. Poni□żej wzgórza znajduje siÄ□ Fontanna Neptuna.

Pa□□ac ma 1441 komnat (!), z czego 45 udostÄ□pniono zwiedzajÄ□cym. WnÄ□trza utrzymane sÄ□ w stylu rokoko (bia□□e powierzchnie z ornamentami poz□□acanymi 14-karatowym z□□otem) i ozdobione czeskimi lustrami kryszta□□owymi i piecami fajansowymi.

My podziwiali□□my ogrody francuskie rozciÄ□gajÄ□ce siÄ□ wokó□□ pa□□acu, a jest co oglÄ□daÄ□. Zwiedzanie ogrodów pa□□acu Schönbrunn przerwa□□a nam ogromna ulewa i szybko uciekali□□my do autokaru, gdzie spotkali□□my siÄ□ z przewodniczkÄ□, która oprowadza□□a nas pó□□niej po nastÄ□pnych zabytkach Wiednia.

NastÄ□pnie
byli□□my w Ko□□ciele Kapucynów (niem.
Kapuzinerkirche). W jego podziemiach
znajduje siÄ□ Krypta Cesarska (Kaisergruft)
, w której spoczywajÄ□ Habsburgowie poczÄ□wszy od 1633 roku. W dziesiÄ□ciu pomieszczeniach znajduje siÄ□ 139 sarkofagów, które reprezentujÄ□ zmienne tendencje architektoniczne od najbardziej bogatych do skromnych. Do tych pierwszych zalicza siÄ□ sarkofagi Marii Teresy i Franciszka Lotary□□skiego, które pe□□ne sÄ□ rokokowych ozdób i symboli, natomiast sarkofag ich syna Józefa II jest bardzo prosty, czego za□yczy□□ sobie sam cesarz. Atmosfera w kryptach jest specyficzna, niektóre sarkofagi sÄ□ przeogromne, a najwiÄ□kszy wa□y ok 14 ton.

CiekawostkÄ□
jest fakt, □e w wiede□□skiej nekropolii Habsburgów
– ko□□ciele Kapucynów, znajduje siÄ□ serce Stanis□□awa Potockiego herbu Pilawa (ur. 1659, zm. 12 wrze□□nia 1683 w bitwie pod Wiedniem) – polskiego szlachcica, starosty halickiego i ko□□omyjskiego, rotmistrza i pu□□kownika jazdy. Cia□□o jego pochowano w kolegiacie w Stanis□□awowie.

W

samym Wiedniu nie ma zbyt wiele pamiÄ□tek po Janie III Sobieskim, ale na Hofburgu widzieli□□my tablicÄ□ po□□wiÄ□conÄ□ polskiemu królowi. Z powodu prac remontowych, niestety, nie uda□□o siÄ□ nam wej□□Ä□ do wiede□□skiej opery, której zwiedzanie by□□o w planie wycieczki.

Do
roku 1918 Hofburg by□□ centrum olbrzymiego imperium cesarskiego Habsburgów. Pod ich egidÄ□ ukszta□□towano wspania□□y area□□, zaplanowany uprzednio z rozmachem jako „forum cesarskie” – poczÄ□wszy od „Starego Zamku” (Alte Burg), pochodzÄ□cego z XIII wieku, a□ż po najm□□odszÄ□ czÄ□□Ä□ kompleksu, powsta□□Ä□ oko□□o 1900 roku. Dzisiaj wiede□□ski Hofburg jest siedzibÄ□ austriackiego prezydenta.

Byli□□my
w skarbcu Cesarskim, w najstarszej czÄ□□ci kompleksu pa□□acowego Hofburg (XIII wiek). Mogli□□my tam podziwiaÄ□ nie tylko cesarskÄ□ koronÄ□ □ś wiÄ□tego Cesarstwa Rzymskiego (oko□□o roku 962) i austriackÄ□ koronÄ□ cesarskÄ□ (1602), lecz tak□że skarbiec burgundzki z XV stulecia i skarb Zakonu Z□□otego Runa. Kuriozalne kosztowno□□ci, bÄ□dÄ□ce niegdy□□ w□□asno□□ciÄ□ Habsburgów, takie jak miÄ□dzy innymi „róg jednoro□żca” d□□ugo□□ci prawie dwóch i pó□□ metra, znajdujÄ□ siÄ□ w skarbcu obok
korony cesarza Rudolfa II (1552 - 1612). Insygnia cesarstwa, jab□□ko i ber□□o, s□□u□ży□□y przez stulecia jako symbol w□□adzy i godno□□ci. Ozdobione kosztownymi kamieniami eksponaty jak i te□ż drogocenna bi□żuteria sÄ□ nie tylko □□wiadkami historii, lecz majÄ□ te□ż wielkÄ□ warto□□Ä□ materialnÄ□. Tam te□ż zetknÄ□li□□my siÄ□ z ochronÄ□, która sprawdza□□a nas co wnosimy, a torby i plecaki musieli□□my zostawiÄ□ w specjalnym pomieszczeniu.

Na
zewnÄ□trz oglÄ□dali□□my budynki Hofburga . Jest to ogromny kompleks z piÄ□knymi zdobieniami. Byli□□my te□ż w ko□□ciele Augustianów . Z zewnÄ□trz prezentuje siÄ□, co prawda, niezbyt atrakcyjnie, ale od 1634 roku jest on dworskim ko□□cio□□em parafialnym. Powsta□□ w 1330 roku. To tutaj □□lub wziÄ□li Franciszek Józef i El□żbieta, ich syn Rudolf ze StefaniÄ□, a wcze□□niej per procura, czyli przez

peł□nomocnika, Napoleon z arcyksiÄ□żniczkÄ□ MariÄ□ LuizÄ□. W koł□ciele znajduje siÄ□ też Herzgruft, krypta z sercami Habsburgów. W Austrii był□ bowiem zwyczaj, że po ł□mierci cesarza jego serce wÄ□drował□o do koł□cioł□a Augustianów, ciał□o do Krypty Cesarskiej (Kaisergruft), a niektóre
inne czÄ□ł□ci zwł□ok do wybranych miejsc w cesarstwie.

Później
szliś□my ulicami Wiednia. Był□o już popołudnie, a na ulicach panował□ coraz wiÄ□kszy tł□ok. Po drodze do centrum miasta oglÄ□dališ□my kolejny pomnik morowy. Jest to barokowa kolumna Trójcy Świętej wiÄ□tej, która został□a wzniesiona przez cesarza Leopolda I na pamiÄ□tkÄ□ ocalenia go od epidemii dżumy w 1679 roku. Znajduje siÄ□ on na Placu Graben w Wiedniu. W tym miejscu poł□piesznie grzebano zwł□oki ludzi, którzy pomarli od zarazy. PierwszÄ□ kolumnÄ□ wykonano z drewna, później zastÄ□piono jÄ□ piÄ□knÄ□ marmurowÄ□. Nad wysokim postumentem udekorowanym reliefami (jeden z nich przedstawia ł□ klÄ□czÄ□cego Leopolda I), wznosi siÄ□ ku niebu skł□Ä□biony tł□um figur, chmur, amorków, anioł□ków i postaci symbolicznych, m.in. postaÄ□ Wiary triumfujÄ□cej nad ZarazÄ□.

Dotarliś□my
do katedry. W samym sercu miasta stoi katedra ł□wiÄ□tego Szczepana, bÄ□dÄ□ca symbolem Wiednia. Jej budowÄ□ rozpoczÄ□to w 1359, a zakoł□czono 300 lat później, chodź□niektóre elementy ukoł□czono dopiero na początku XX wieku. Jest to arcydzieł□o gotyckiej sztuki budowlanej z imponującym dachem, na którym znajduje siÄ□ 250 tysiÄ□cy glazurowanych dachówek. Lewa wieża południowa, wysoka na 137 metrów, nazywana "Steffl", to
punkt widokowy na panoramÄ□ miasta. Żeby tam wejś□Ä□, trzeba pokonaÄ□ 343 schodki. Na wieży północnej, której nigdy nie dokoł□czono, zawieszono najwiÄ□kszy w Austrii dzwon Pummerin. Dzisiejszy to kopia 20-tonowego dzwonu odlanego w 1683 roku z dział□ zdobytych na Turkach. RzeczywistÄ□ przyczynÄ□ niedokoł□czenia budowy wieży był□ najazd Turków w 1529 roku i kł□opoty finansowe państwa. WnÄ□trze

katedry urzeka swym ogromem i bogactwem. TworzÄ je elementy przewaÅnie w barokowym stylu, jak oÅtarz gÅówny. Gdy wejdziemy do Årodka przez gÅówne wejÅcie, po lewej stronie zobaczymy cudowny oÅtarz Madonny z Peczu, której, wedÅug legendy, zawdziÄczа siÄ zwyciÄstwo nad Turkami w 1683 roku. Bardzo nam siÄ podobaÅo wnÄtrze katedry rozÅwietlone specyficznymi kolorami pochodzÄcymi od kolorowych witraÅy, które w tej katedrze sÄ w barwach tÄczy.

TÅum
na ulicach byÅ z kaÅdÄ godzinÄ wiÄkszy. PoÅegnaliÅmy siÄ z naszÄ przewodniczkÄ i dalej wÄdrowaliÅmy ulicami Wiednia. TrafiliÅmy w koÅcu do kawiarni-restauracji, w której piliÅmy kawÄ
po wiedeÅsku oraz próbowaliÅmy ponoÄ najbardziej popularnego, sÅynnego "Apfelstrudel" czyli ciasta jabÅkowego.
Kawa bardzo nam smakowaÅa, byÅa z bita Åmietanką, posypana czekoladÄ. Nasze panie zaraz oceniÅy, Åże nasze polskie szarlotki robione przez nie w domu sÄ chyba jednak smaczniejsze. DodatkowÄ atrakcjÄ pobytu na kawie po wiedeÅsku byÅ fakt, Åże kaÅdy z pijÄcych mógÅ wybraÄ sobie kubek, który zabieraÅ na pamiÄtkÄ.
OkazaÅo siÄ teÅ, Åże w regionalnym stroju wiedeÅskim obsÅugiwaÅa nas kelnerka z Polski, która pracuje tam od lat.

Przy
wyj□□ciu, okaza□□o siÄ□, □że leje deszcz. By□□o ju□ż pó□□no, robi□□ siÄ□ zmrok. Przez
d□□u□ższÄ□ chwilÄ□ czekali□□my na nasz autokar, a czÄ□□□Ä□ naszych wycieczkowiczów
mia□□a okazjÄ□ zrobiÄ□ zakupy w sklepie, który znajdowa□□ siÄ□ przy kawiarni.

Pó□□niej
nastÄ□pi□□ powrót do Czech. Jeszcze d□□ugo wspominali□□my pobyt w Wiedniu. TematykÄ□
dworu cesarskiego przybli□ży□□ nam w sposób znaczÄ□cy film o cesarzowej Sissi,
którego kilka odcinków mieli□□my okazjÄ□ oglÄ□daÄ□, podczas
jazdy autokarem.

zdj. T. Dach